Europski parlament
2024-2029

Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja

2025/2095(INI)

3.6.2025

NACRT IZVJEŠĆA

Razvoj nove strategije EU-a za borbu protiv siromaštva
(2025/2095(INI))

Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja

Izvjestitelj: João Oliveira

PR_INI

SADRŽAJ

Stranica

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA 3

OBRAZLOŽENJE 8

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

Razvoj nove strategije EU-a za borbu protiv siromaštva
(2025/2095(INI))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima,

– uzimajući u obzir europski stup socijalnih prava i njegov akcijski plan, njegove ciljeve za 2030. i pregled socijalnih pokazatelja EU-a,

– uzimajući u obzir Izjavu iz Porta od 8. svibnja 2021., obnovljene obveze na Socijalnom forumu u Portu 2023. i Izjavu iz La Hulpea potpisanu 16. travnja 2024.,

– uzimajući u obzir ciljeve održivog razvoja iz Programa održivog razvoja do 2030., usvojenog u New Yorku u rujnu 2015.,

– uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima djeteta (UNCRC) donesenu u New Yorku 20. studenoga 1989.,

– uzimajući u obzir UN-ov Pakt o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima usvojen 16. prosinca 1966. u New Yorku,

– uzimajući u obzir Europsku socijalnu povelju donesenu u Torinu 1961. godine,

– uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima osoba s invaliditetom usvojenu u New Yorku 13. prosinca 2006.,

– uzimajući u obzir Rezoluciju Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 18. prosinca 2019.,

– uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2019/1158 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o ravnoteži između poslovnog i privatnog života roditelja i pružatelja skrbi,

– uzimajući u obzir preporuku Komisije od 20. veljače 2013. naslovljenu „Ulaganje u djecu: prekidanje kruga prikraćenosti”,

– uzimajući u obzir Preporuke Vijeća o visokokvalitetnim sustavima ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja od 22. svibnja 2019.,

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. siječnja 2021. o pristupu pristojnim i cjenovno pristupačnim mogućnostima stanovanja za sve,

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 10. veljače 2021. o smanjenju nejednakosti s posebnim naglaskom na siromaštvu unatoč zaposlenju,

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 29. travnja 2021. o europskom jamstvu za djecu,

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. studenoga 2023. o smanjenju nejednakosti i promicanju socijalne uključenosti u kriznim vremenima za djecu i njihove obitelji,

– uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 24. ožujka 2021. naslovljenu „Strategija EU-a o pravima djeteta”,

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća (EU) 2021/1004 od 14. lipnja 2021. o uspostavi europskog jamstva za djecu,

– uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 7. lipnja 2023. naslovljenu „Sveobuhvatan pristup mentalnom zdravlju”,

– uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 5. ožujka 2020. naslovljenu „Unija ravnopravnosti: Strategija za rodnu ravnopravnost 2020. – 2025.”,

– uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 7. listopada 2020. naslovljenu „Unija ravnopravnosti: strateški okvir EU-a za jednakost, uključivanje i sudjelovanje Roma”,

– uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 3. ožujka 2021. naslovljenu „Unija ravnopravnosti: Strategija o pravima osoba s invaliditetom za razdoblje 2021. – 2030.”,

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća od 30. siječnja 2023. o primjerenom minimalnom dohotku kojim se osigurava aktivno uključivanje,

– uzimajući u obzir nacrt mišljenja Europskog odbora regija od 17. lipnja 2025. o strategiji Europske unije za suzbijanje siromaštva,

– uzimajući u obzir relevantna izvješća posebnog izvjestitelja UN-a za krajnje siromaštvo i ljudska prava,

– uzimajući u obzir izvješće Europske mreže za borbu protiv siromaštva (2025.) naslovljeno „Prema iskorjenjivanju siromaštva”,

– uzimajući u obzir izvješće pokreta ATD Fourth World (2025.) naslovljeno „Put prema strategiji EU-a za borbu protiv siromaštva!”,

– uzimajući u obzir izvješća Socijalne platforme (2025.) naslovljena „Strategija EU-a za borbu protiv siromaštva” i „Višegodišnji financijski okvir za socijalnu Europu nakon 2027.”,

– uzimajući u obzir izvješće Eurochilda (2022.) naslovljeno „(Ne)vidljiva djeca – izvješće Eurochilda za 2022. o djeci kojoj je potrebna pomoć diljem Europe”,

– uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,

– uzimajući u obzir mišljenje Odbora za prava žena i rodnu ravnopravnost,

– uzimajući u obzir izvješće Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja (A10-0000/2025),

A. budući da siromaštvo predstavlja kršenje ljudskih prava i prava naroda te budući da potreba za njegovim iskorjenjivanjem zahtijeva pravedniju raspodjelu bogatstva i

politike kojima se jamči nedjeljiva i univerzalna priroda političkih, gospodarskih, socijalnih i kulturnih prava;

Ususret strategiji za iskorjenjivanje siromaštva

1. poziva Europsku komisiju da predstavi strategiju za borbu protiv siromaštva („Strategija”), koja uključuje sljedeće smjernice i opće ciljeve:

   a) priznavanje siromaštva kao kršenja ljudskih prava i prava naroda;
   b) utvrđivanje cilja hitnog iskorjenjivanja siromaštva najkasnije do 2035.;
   c) postizanje odgovarajuće koordinacije između EU-a i država članica, te između regija, uz poštovanje načela supsidijarnosti;
   d) primjenjivanje sveobuhvatnog i integriranog pristupa politikama i mjerama za borbu protiv siromaštva i iskorjenjivanja siromaštva kao međusektorskog kriterija za sektorske politike;
   e) uključivanje osoba koje žive u siromaštvu u definiranje, provedbu i evaluaciju politika koje su im namijenjene na odgovarajući, učinkovit i transparentan način;

Pravednija raspodjela bogatstva

2. poziva Komisiju i države članice potaknu na provedbu cilja potpune zaposlenosti kao niti vodilje pri donošenju gospodarskih i socijalnih politika;

3. poziva Komisiju i države članice da potiču politike za zaštitu radničkih prava i njihovo promicanje te poboljšanje kvalitete zapošljavanja, uključujući stabilne radne odnose, pravedne plaće, pristojne i sigurne radne uvjete i pristup socijalnoj zaštiti;

4. preporučuje Komisiji i državama članicama da razmotre uspostavu instrumenta za borbu protiv siromaštva univerzalnim ostvarivanjem prava na rad i ispunjenjem cilja pune zaposlenosti, s naglaskom na borbi protiv nezaposlenosti i nedovoljne zaposlenosti;

5. poziva Komisiju da predstavi inicijativu o primjerenom minimalnom dohotku kojim se osigurava aktivna socijalna uključenost i uključenost na tržištu rada te se doprinosi iskorjenjivanju siromaštva, poštujući pritom nadležnosti država članica, nacionalne posebnosti sustava socijalne zaštite i načelo supsidijarnosti;

Jamčenje nedjeljive i univerzalne prirode političkih, gospodarskih, socijalnih i kulturnih prava

6. poziva Komisiju i države članice da se bore protiv siromaštva promicanjem politika kojima se osigurava nedjeljiva i univerzalna priroda političkih, gospodarskih, socijalnih i kulturnih prava;

7. poziva Komisiju i države članice da znatno povećaju javna ulaganja u politike kojima se jamče univerzalne, besplatne i visokokvalitetne javne usluge, pri čemu je potrebno voditi računa o njihovu doprinosu prekidanju ciklusa siromaštva, među ostalim u pitanjima kao što su obrazovanje, zdravstvena skrb, socijalna zaštita, kao i univerzalan pristup pristojnom stanovanju, vodi i sanitarnim uvjetima, energiji, prijevozu te kulturnim i slobodnim aktivnostima;

8. poziva Komisiju da podupre države članice u promicanju stambene politike kojom se osigurava univerzalan pristup tom pravu i kojom se posebno razmatra situacija u kojoj se nalaze beskućnici; poziva Komisiju da izradi plan za zadovoljavanje stambenih potreba svih građana EU-a, uključujući stvaranje dodatnih i namjenskih sredstava EU-a za širenje i prekvalifikaciju fonda socijalnih stanova;

9. poziva Komisiju i države članice da donesu učinkovite mjere usmjerene na provedbu načela „jednake plaće za jednaki rad” te borbu protiv nejednakosti i diskriminacije na radnom mjestu, posebno onih koje utječu na žene;

10. poziva države članice da razviju politike za jačanje prava na rodiljni, očinski i roditeljski dopust, promicanje usklađivanja poslovnog i obiteljskog života, olakšavanje povratka žena na posao nakon trudnoće i rodiljnog dopusta te osiguravanje odgovarajućih uvjeta za dojenje na radnom mjestu;

11. poziva države članice da osiguraju univerzalan pristup javnoj, pristupačnoj i kvalitetnoj zdravstvenoj skrbi za majke, novorođenčad i djecu;

12. poziva države članice da ojačaju javne i univerzalne sustave socijalne sigurnosti koji se temelje na solidarnosti kako bi se osigurala potpuna i učinkovita socijalna zaštita radnika i umirovljenika i spriječilo siromaštvo;

13. poziva Komisiju i države članice da razmotre takozvane skrivene oblike siromaštva, da se bore protiv stigmatizacije osoba koje žive u siromaštvu i nekorištenja dostupnih socijalnih naknada te da uzmu u obzir činjenicu da su starije osobe, osobe s invaliditetom, samohrani roditelji, etničke manjine ili migranti skupine izloženije siromaštvu i socijalnoj isključenosti;

14. preporučuje državama članicama da pruže veću potporu obiteljima i osobama u ranjivom položaju pomoću socijalnih usluga za mentalno zdravlje i psihološku skrb;

Borba protiv siromaštva produbljivanjem demokratskog političkog sudjelovanja

15. poziva Komisiju i države članice da osiguraju odgovarajuće, učinkovite i transparentne mehanizme kako bi osobe koje žive u siromaštvu mogle sudjelovati u donošenju odluka, provedbi i evaluaciji politika koje su im namijenjene na raznim razinama odlučivanja;

16. preporučuje održavanje godišnje konferencije na kojoj bi se ocijenila provedba predmetne strategije, sa širokim i raznolikim sastavom koji će uključivati osobe koje žive u siromaštvu;

17. smatra da bi Komisija trebala povećati sredstva namijenjena potpori raznih vrsta socijalnih organizacija uključenih u suzbijanje i sprečavanje siromaštva;

Pravilno oblikovanje institucija i odgovarajuća proračunska sredstva

18. smatra da uspjeh strategije ovisi i o ispravnoj koordinaciji raznih razina donošenja odluka i intervencija;

19. smatra da bi opseg odgovornosti za postizanje cilja iskorjenjivanja siromaštva na razini

EU-a i država članica kao i na regionalnoj razini stoga trebao biti jasno i primjereno definiran, uz poštovanje načela supsidijarnosti;

20. poziva Komisiju da u Strategiju uključi horizontalno načelo uzimanja u obzir učinaka sektorskih politika na siromaštvo, uključujući obveznu *ex ante* analizu učinka;

21. preporučuje se da se u okviru strategije imenuje odgovorna osoba na razini Europske komisije te da svaka država članica imenuje nacionalnog koordinatora i izradi nacionalni akcijski plan, pri čemu će se u provedbu strategije uključiti lokalne i regionalne vlasti te organizacije koje sudjeluju u borbi protiv siromaštva i njegovu sprečavanju;

22. poziva na jačanje sljedećeg višegodišnjeg financijskog okvira (VFO) i na učinkovitiju upotrebu fondova ESF+, EFRR, FEAD i FAMI kako bi se ojačale politike kojima se doprinosi iskorjenjivanju siromaštva;

23. ponovno ističe potrebu za hitnim povećanjem sredstava za jamstvo za djecu s namjenskim proračunom od najmanje 20 milijardi EUR; ustraje u tome da taj namjenski proračun bude dio sljedećeg VFO-a u okviru fonda ESF+.

OBRAZLOŽENJE

U nacrtu izvješća na siromaštvo se gleda kao na kršenje ljudskih prava i prava naroda te se drži da se ta prava – politička, gospodarska, socijalna i kulturna – moraju u potpunosti poštovati jer su univerzalna, nedjeljiva, međuovisna i međusobno povezana te bi trebala biti u središtu politika u području borbe protiv siromaštva.

Siromaštvo i socijalna isključenost odražavaju nejednaku raspodjelu bogatstva, kako u pogledu dohotka tako i u pogledu imovine.

Zbog višefaktorskog porijekla i višedimenzionalnih oblika siromaštva potrebne su politike usmjerene na socijalnu koheziju i sprečavanje pogoršanja nejednakosti. Učinkovita borba protiv siromaštva iziskuje integrirani pristup kojim se siromaštvo napada duboko u korijenu i to putem politika kojima se ono ne raščlanjuje ili segmentira te se ne doživljava kao prirodna ili neizbježna društvena pojava.

Godine 2024. čak 93,3 milijuna osoba u Uniji (21,0 % stanovništva) bilo je izloženo riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti; rizik od siromaštva ili socijalne isključenosti u EU-u bio je veći za žene nego za muškarce (21,9 % naspram 20,0 %); na razini EU-a radni status snažno je utjecao na stopu rizika od siromaštva ili socijalne isključenosti, koja se kretala u rasponu od 10,9 % za zaposlene do 66,6 % za nezaposlene osobe; 21,9 % stanovništva EU-a koje živi u kućanstvima s uzdržavanom djecom bilo je izloženo riziku od siromaštva i socijalne isključenosti 2024.

U nekim je područjima na razini EU-a posljednjih godina došlo do nazadovanja: tako je stopa izloženosti djece riziku od siromaštva porasla s 23,6 % u 2019. na 24,2 % u 2024., dok je djelotvornost socijalne zaštite u smanjenju siromaštva u razdoblju 2021. – 2024. pala s 37,1 % na 34,4 %.

Akcijskim planom za provedbu europskog stupa socijalnih prava, donesenim 2021., utvrđen je ograničeni cilj u skladu s kojim se do 2030. broj siromašnih osoba mora smanjiti za 15 milijuna, uključujući 5 milijuna djece. Postizanje samo tog cilja do navedenog roka značilo bi da bi oko 78 milijuna ljudi u EU-u, uključujući 15 milijuna djece, i dalje bilo izloženo riziku od siromaštva i socijalne isključenosti.

Izvjestitelj stoga smatra da je od ključne važnosti da se iskorjenjivanje siromaštva utvrdi kao jedan od političkih ciljeva društvenog napretka na razini država članica i Europske unije, bilo u okviru strategije Europske unije za borbu protiv siromaštva i njezinih nacionalnih akcijskih planova, bilo u sklopu revizije europskog stupa socijalnih prava.

Izvjestitelj također smatra da se o tom cilju na cjelovit način treba voditi računa u svim sektorskim politikama. Treba uzeti u obzir konkretne učinke koje odluke donesene u pojedinim sektorima mogu imati na siromaštvo, kao i potrebu za njihovom međusobnom koordinacijom. Stoga se smatra važnim uvesti *ex ante* analizu učinaka sektorskih politika na siromaštvo.

Statističkim podacima potvrđuje se da pristup zapošljavanju, pravednim plaćama i socijalnim transferima ima značajan učinak na smanjenje rizika od siromaštva.

Međutim, njima se također razotkriva surova stvarnost radnika koji žive u siromaštvu zbog niskih plaća, nesigurnih radnih mjesta te povremenog rada ili rada na nepuno radno vrijeme.

Osim toga, na temelju tih podataka može se zaključiti da su žene izložene višim razinama siromaštva zbog diskriminacije i nejednakosti u odnosu na muškarce, koje se očituju u poteškoćama u pristupu zapošljavanju, razlikama u plaćama, nižem intenzitetu rada, karijerama koje su uglavnom kraće, razlikama u visini mirovina i socijalnih naknada, neravnomjernoj raspodjeli skrbi i kućanskih poslova te poteškoćama u pristupu specifičnoj zdravstvenoj skrbi.

Izvjestitelj smatra da je od ključne važnosti da se tom strategijom Komisija i države članice potaknu na provedbu cilja potpune zaposlenosti kao niti vodilje pri donošenju gospodarskih i socijalnih politika.

U tom kontekstu trebalo bi promicati i podupirati politike za poboljšanje kvalitete zapošljavanja i radnih uvjeta, razmotriti uspostavu instrumenta za borbu protiv siromaštva univerzalnim ostvarivanjem prava na rad i ispunjenjem cilja pune zaposlenosti te predstaviti inicijativu koja će se temeljiti na Preporuci Vijeća o primjerenom minimalnom dohotku kojim se osigurava aktivna socijalna uključenost i uključenost na tržištu rada te se doprinosi iskorjenjivanju siromaštva.

Kako bi se osigurala potpuna i učinkovita socijalna zaštita radnika i spriječilo siromaštvo, države članice trebale bi ojačati javne i univerzalne sustave socijalne sigurnosti koji se temelje na solidarnosti.

I Komisija i države članice trebale bi donijeti učinkovite mjere usmjerene na provedbu načela „jednake plaće za jednaki rad” te borbu protiv nejednakosti i diskriminacije na radnom mjestu, posebno onih koje utječu na žene.

Države članice trebale bi obratiti posebnu pozornost na osiguravanje univerzalnog pristupa pristupačnoj i kvalitetnoj javnoj zdravstvenoj skrbi za majke, novorođenčad i djecu, kao i na razvoj politika za jačanje prava na rodiljni, očinski i roditeljski dopust, promicanje usklađivanja poslovnog i obiteljskog života, olakšavanje povratka žena na posao nakon trudnoće i rodiljnog dopusta te osiguravanje odgovarajućih uvjeta za dojenje na radnom mjestu.

Također treba imati na umu da su starije osobe, osobe s invaliditetom, jednoroditeljske obitelji, etničke manjine i migranti skupine koje su podložnije siromaštvu i socijalnoj isključenosti, dok su djeca migranti prekomjerno zastupljena u skupini kojoj prijeti rizik od siromaštva te se stoga njihova specifična situacija mora uzeti u obzir pri mjerama za odgovor na siromaštvo i njegovo sprečavanje.

Siromaštvo djece proizlazi iz siromaštva obitelji, a izostanak sveobuhvatnog odgovora znači da se siromaštvo prenosi kroz cijeli životni ciklus (najprije u djetinjstvu, potom na radnom mjestu i naposljetku u mirovini), čime se povećava vjerojatnost međugeneracijskog siromaštva.

Vijeće je 14. lipnja 2021. donijelo Preporuku o europskom jamstvu za djecu kako bi se osiguralo da djeca kojoj je potrebna pomoć imaju pristup ključnim uslugama, primjerice besplatnim uslugama skrbi i obrazovanja u ranom djetinjstvu, besplatnom obrazovanju

(uključujući dodatne aktivnosti u školama i najmanje jedan zdrav obrok svaki školski dan), besplatnoj zdravstvenoj skrbi, zdravoj prehrani i odgovarajućem stanovanju.

Izvjestitelj smatra da bi taj važan doprinos borbi protiv siromaštva djece u EU-u trebalo popratiti namjenskim proračunskim sredstvima u iznosu od najmanje 20 milijardi EUR u sklopu sljedećeg višegodišnjeg financijskog okvira, čime će se iz proračuna EU-a osigurati financijska sredstva za potporu nacionalnim akcijskim planovima u okviru jamstva za djecu.

Još jedno od pitanja koje treba razmotriti je suzbijanje stigmatizacije i diskriminacije osoba koje žive u siromaštvu.

Pri borbi protiv siromaštva često se nailazi na prepreke u obliku stigmatizacije i diskriminacije osoba koje žive u siromaštvu. Lažno ih se optužuje da iskorištavaju povlastice i prava koja se navodno uskraćuju drugim građanima. Posebne politike i mjere za borbu protiv siromaštva u njegovim različitim dimenzijama često se navode kao dokaz privilegiranosti osoba koje žive u siromaštvu.

U drugim situacijama upravo rješenja za borbu protiv siromaštva dovode do stigmatizacije osoba koje žive u siromaštvu. Primjer toga je česta getoizacija osoba koje žive u siromaštvu u socijalnim četvrtima koje doprinose njihovoj socijalnoj isključenosti, među ostalim i u smislu prostornog planiranja i organizacije gradova.

Uspostava strategije EU-a za borbu protiv siromaštva trebala bi uključivati mjere za suzbijanje stigmatizacije i diskriminacije osoba koje žive u siromaštvu te osigurati da je borba protiv siromaštva usmjerena na njihovu socijalnu integraciju rješavanjem takozvanih skrivenih oblika siromaštva i nekorištenja dostupnih socijalnih naknada.

Borba protiv siromaštva mora se temeljiti na promicanju politika kojima se osigurava nedjeljiva i univerzalna priroda političkih, gospodarskih, socijalnih i kulturnih prava. Tim se politikama pružaju strukturna rješenja koja imaju sveobuhvatan učinak na socijalnu koheziju, kojima se suzbijaju stigmatizacija i diskriminacija osoba koje žive u siromaštvu, kao i pogrešni pristupi kao što je kriminalizacija siromaštva. Takva rješenja trebalo bi prema potrebi dopuniti neposrednim ili *ad hoc* mjerama potpore kako bi se na odgovarajući način uzele u obzir posebne potrebe najranjivijih skupina.

U tom je kontekstu ključno osigurati javna ulaganja u politike kojima se jamče univerzalne, besplatne i visokokvalitetne javne usluge, pri čemu je potrebno voditi računa o njihovu doprinosu prekidanju ciklusa siromaštva, među ostalim u pitanjima kao što su obrazovanje, zdravstvena skrb, socijalne usluge, voda i sanitarni uvjeti, kao i univerzalan pristup pristojnom stanovanju, energiji, prijevozu, hrani, kulturnim i slobodnim aktivnostima.

U tom bi kontekstu Komisija trebala podupirati države članice u promicanju stambene politike kojom se osigurava univerzalan pristup tom pravu, uzimajući u obzir posebne mjere za situaciju u kojoj se nalaze beskućnici. Komisija bi trebala izraditi plan za zadovoljavanje stambenih potreba svih građana EU-a, uključujući stvaranje dodatnih i namjenskih sredstava EU-a za širenje i prekvalifikaciju fonda socijalnih stanova.

Izvjestitelj smatra da psihološke poteškoće koje proizlaze iz siromaštva i socijalne isključenosti nisu u dovoljnoj mjeri uzete u obzir u strategiji Komisije za mentalno zdravlje i u nacionalnim akcijskim planovima. Stoga preporučuje da države članice poduzmu konkretne

mjere u tom pogledu.

Ako se smatra da siromaštvo predstavlja kršenje ljudskih prava, od ključne je važnosti uspostaviti mehanizme kojima će se osobama koje žive u siromaštvu omogućiti da sudjeluju u definiranju, provedbi i evaluaciji politika koje se odnose na njih. Uspostava takvih mehanizama trebala bi biti usmjerena na produbljivanje demokratskog sudjelovanja, osnaživanje i emancipaciju osoba koje žive u siromaštvu, kao i na postizanje učinkovitijih i pravednijih rezultata tih politika.

Izvjestitelj također smatra da će uspjeh strategije ovisiti o ispravnoj koordinaciji različitih razina donošenja odluka i intervencija te da bi opseg odgovornosti za postizanje cilja iskorjenjivanja siromaštva na razini EU-a i država članica kao i na regionalnoj razini stoga trebao biti jasno i primjereno definiran, uz poštovanje načela supsidijarnosti.

Izvjestitelj preporučuje da se uspostavi godišnja konferencija za ocjenjivanje provedbe predmetne strategije, sa širokim i raznolikim sastavom koji će uključivati osobe koje žive u siromaštvu.

Na temelju pozitivnog iskustva stečenog kroz europsko jamstvo za djecu, preporučuje se da se u okviru strategije imenuje odgovorna osoba na razini Europske komisije te da svaka država članica imenuje nacionalnog koordinatora i izradi nacionalni akcijski plan, pri čemu će se u provedbu strategije uključiti lokalne i regionalne vlasti te organizacije koje sudjeluju u borbi protiv siromaštva i njegovu sprečavanju.

Strategijom EU-a za borbu protiv siromaštva trebalo bi prepoznati i poduprijeti djelovanje različitih vrsta socijalnih organizacija uključenih u suzbijanje i sprečavanje siromaštva, posebno kroz izravnu potporu osobama koje žive u siromaštvu.

Sljedeći višegodišnji financijski okvir trebao bi imati važnu ulogu u jačanju politika i socijalne potpore kojima se doprinosi iskorjenjivanju siromaštva, uz značajno jačanje i učinkovitiju upotrebu fondova ESF+, EFRR, FEAD i FAMI.